

DEO ET ARTI

Geen mooier bovenaardse gunst
geen groter paradijsplezier
geen hogere verhevenheid
dan 't ondermaanse God en kunst
als hemels aards vertier

Arti, als kunst van het genot
die de verstrooiing openbaart
een ware zegen voor Eemnes
en DEO als een heuse god
die over het toneelspel waart

Bij ieder drama, farce of klucht
denk je bij Deo et Arti: wacht,
't zal toch niet dat onze God
ex magica vanuit de lucht
ten tonele wordt gebracht?

Of dat hij als bekommernis
zoals destijds door de pastoor
graag toe wil zien op onkuis spel
want als iémand weet wat kuisheid is
dan is dat wel zijn kerk hoor

Of zou het ook soms kunnen zijn
dat in geval dat een acteur
op slag zijn tekst vergeten is
God ongezien als schone schijn
zich heimelijk voordoet als souffleur?

Hoe het ook zij, of ooit geweest
of welke rol God hier ook speelt
zolang men het toneelspel ziet
als openbaring voor de geest
blijft Deo slechts haar zinnebeeld

Hoe mooi ook de bovenaardse gunst
hoe groot ook het paradijsplezier
hoe hoog ook de verhevenheid
Uiteindelijk staan God en Kunst
voor goddelijk aards vertier

Gerard Wortel (dorpsdichter)
gerardwortel@ziggo.nl